

ሰንበት ዘገብር ኄር (ጾም ፱)

መጋቢት 2 2008 ዓ.ም (4/10/2016)

አምላክ ካብ ዝሓለፈ ኃጢአትና ነጻ ይገብረና

መዝሙር: “መኑ ውእቱ ግብር ኄር ወምእመን ዘይረክቦ እግዚኡ በምግባረ ሠናይ...“። “መን እዩ እቲ ሕያዎይን እሙንን አገልጋሊ ንጎይትኡ ጽቡቕ ክገብር ዝጸንሖ እሞ ጎይትኡ ኣብ ልዕሊ ኩሉ ገንዘቡ ዝሸሞ እንደገና ከኣ ሕያዎይን እሙንን አገልጋሊ ብሒደት ተአሚናካ ኢኻ እሞ ኣብ ብዙኅ ክሸመካ እየ። ናብ ታሕንስ ጎይታኻ እቶ”።

ንባባት: ፊልጲ 3:8-14፣ 1ጴጥ 2:11-19፣ ግ.ሓ.16:17-19፣ ዮሐ 8:1-11

ሰብከት: “ከመ እንግር ፈቃደክ መከርኩ አምላኪየ፣ ወሕግከኒ በማከለ ከርስየ ዜኖኩ ጽድቀክ በማሕበር ዐቢይ”። “አምላኽይ ፍቓድካ ንምግባር ባህጊ ኣሎኒ፣ሕግኻ እውን ኣብ ውሽጢ ልበይ እዩ፣ጽድቕኻ ኣብ ጉባኤ ኣብሰርኩ” መዝ. 40:8።

ሰንበት ዘገብር ኄር ኣብ ቅድሚ ኣምላክ እሙናት ኮና ነቲ ዝተሞህበና ጾጋ ክነፍርየሉ ከምኡ ብቲ ዝተሞህበና ጾጋ ንአምላኽን ሰብን ክነገልግል ከም ዘሎና ዘዘኻኽር እዩ። መጠን ኣብ ሶሙን ሕማማት ዝቐረብናሉ መጠኑ ምቅርራብና ብዝያዳ ክነስተውዕለሉ ዝሓትት እዋን እዩ። ዓቢ ውራይ ይኣትወና ኣሎ ሕይወትና ከመሎ? ንመገዲ ጽድቂ ተተሓሒዝናዮ ዘሎና? ጾምና ከመሎ? ብዝተሞህበና ጾጋ ከም ዝድለ ነፍሪ ዘሎና? ምስ ሓውናን ሓፍትናን ዘሎና ርክብ ከመሎ እናበልና እዝን ካልእን ክንሓትት ይግብእና። ጾምና ኣብ ምውዳእ ገጹ ስለ ዝኸይድ ዘሎ ምስጢረ ትንሣኤ ከነብዕል ንቀራረብ ኣሎና። ብኻልእ ኣዘራርባ ካብ ዞና ስቓይ ናብ ዞና ክብርን ሰላምን ንኣቱ ኣሎና። ናይ ሎሚ ንባባትና ብሩህ ተስፋ እናሃቡ ብሩህ መጻኢ ከም ዝጽብየና ዘሎ ይገልጹልና።

ቅ. ጳውሎስ ኣብ ናይ ሎሚ መልእኽቱ ናብ ሰብ ፊልጵስዮስ (3:8) “ምእንቲ እቲ መዘና ዘይብሉ ፍልጠት ናይ እቲ ጎይታ ዝኾነ ክርስቶስ ኢየሱስ ንኹሉ ነገር ከም ክሳራ እቐጽሮ ኣሎኹ፣ ንእኡ ኸረክብን ምስኡ ክኸውንን ኸኣ ንኹሉ ኸም ጎሓፍ እቐጽሮ ኣሎኹ” እናበለ ምእንቲ ፍቕሪ ክርስቶስ ኢሉ ንኹሉ ናይ ኮንቱ ኮንቱ ከም ዝቐጽሮ ይነግር። እዚ ኹሉ ኸኣ ነቲ ኣብ ዳሕራይ እዋናት ብኢየሱስ ክርስቶስ ዝግለጽ ክብሪ ከም ዝሰዕር ብምእማን እዩ። ንሱ “ካብቲ ቀዳማይ እቲ ዳጎራይ ክብሪ ከም ዝበለጸ” ስለ ዝተረድኦ እዩ (ነብይ ሓጌ 2:9)። ጳውሎስ እዚ ኹሉ ስለ ዝተገልጸ ኣብ እምነቱ ጽኑዕ ዝመጸ እንተ መጸ ሓንሳብ ምስ ኣመነ ምንቕ ኣይበለን ኣብ መጨረሻ ኸኣ ብሴፍ ክሳዱ ተመቲሩ ብሰማዕትና ምእንቲ ፍቕሪ ጎይትኡ በጃ ኾይኑ። ሞት ክርስቶስ ቀጺሉ ከም ዝአምን ገርዎ እዚ ኸኣ እዩ ሎሚ ንኣና ዘድልየና ዘሎ።

ጳውሎስ ህላዌ ኣምላክ ኣብ ኩሉ ገጹት ሕይወቱ ኣብ ዝሓለፈ ዘሎ ዝመጽእ ክርኢ ክኢሉ እዚ ብርሃን ኮይንዎ ኣብ እምነቱ ነቕ ኣይበለን። ንሕና እውን ኣብ ክርስቶስ ድልድል እምነት እንተ ገበርና ወላ እኳ ምድራዊ ሃብትና እንተ ኣጥፋእና ኩል ዘድልየና ክንረብሕ ኢና። ብክርስቶስን ትንሣኤኡን ምስ ኣምላክ ሓደ ከም እንኸውን ተረጋጊጹልና። ኣብዚ ዓለም ኣብ ግዕዞ ኢና ዘሎና፣ ኣብ ምልኣት በጺሕና ኣይንበል ሞትን ትንሣኤን ኢየሱስ እዩ ንመጻኢ ተስፋ ዝህበና። በዚ ርድኢት ክንከይድ ከሎና ጩራ ትንሣኤ ክበርቀና ይኸእል እዩ እሞ ኣብ መድሕና ምሉእ እምነት ገርና ቅዱስ ሕይወት ክንመርሕ መብጽዓና ንሓድሶ።

አብ ናይ ሎሚ ወንጌል መግህርና ሕግን ፈሪሳውያን (ክልተ አንጻር ዝኾኑ ጋንታት) ሓንቲ አብ ዝሙት ዝተረኸበት ሰበይቲ አብ ክርስቶስ ከም ዘምጽኡ ይነግረና አብዚ እንርእዮ እዞም ክልተ ተጻረቲ ጋንታ ኢየሱስ ናይ ሓባር ጸላኢኦም ገሮም ስለ ዝርእይዎ ሰሚሮም ንረኽቦም አብ ማር ሉቃ ማቴ ብተመሳሳሊ ተገሊጹ ንረኽቦ። “ናይ ጸላኢኦይ ጸላኢ ዓርኪይ እዩ” ዝብል እዩ ነገሩ። ነዚ ዝገበሩ ንኢየሱስ አብ ቅድሚ ሮማውያንን ህዝብን መኽሰሲ እንተ ረኽቡሉ ኢሎም እዮም። ንሞት ትፈረድ እንተ ባለ ንሱ ክፈርድ መሰል ዘለዎ ቆጺሩ ነቲ ሮማውያን ጥራሕ ዝፈርድዎ ብምፍራዱ አብ ቅድሚኦም ክኸሰዎ፣ ከምኡ ንሞት እንተ ፈረደ አንጻር ትምህርቱ ምሕረትን ርሕራሄን ዝብል ብምፍራስ ምስቶም ነዚ ሕጊ ዝጻረሩ ይብኣስ አሎ። ነታ ሰበይቲ ነጻ እንተ ገበራ ኸኣ አንጻር ሕጊ ሙሴ ብምኻዱ ምስቶም ንሕጊ ሙሴ ቃል ንቑሉ ዝተርጉሙ ይብኣስ አሎ። ስለዚ ጸላእቱ ብኸልቲኡ መጻወድያ ገሮም እዮም ነዚ ቀሪቦምሉ።

ኢየሱስ ኩሉ ጊዜ አብ ከምዚ ዝአመሰለ ኩነታት ዘርእዮ ፍቕሪን ሓልዮትን ርሕራሄን እዩ። ወላ ነቶም ከሰስቲ አብ ልቦም ክምለሱ እሞ ክፍኣቶም ርእዮም ክኸእሉ ኢሉ ጽን ኢሉ ይሰምዖም። ነቲ አብ ምድሪ ዝጽሕፎ ዝነበረ ክገልጹ ከለዉ ገለ ኃጢአቶም ይጽሕፍ ነሩ ዝብሉ ከለዉ ብሓቂ ክንርእዮ ከሎና ብዙሕ ዘገድስ አይ ኮነን። ኢየሱስ ድንን ኢሉ ብምጻሓፉ አብቲ ጉዳይ ኢዱ ከእቱ ከምዘይደሊ ነቶ ጉዳይ ከምቲ ንሶም ዝርእይዎ ዘይኮነስ ብኻልእ ከም ዝርእዮ ከረድኦም ኢሉ ሓንቲ አይምልሰሎምን። ደጋጊሞም ምስ ሓተትዎ ግን አትኩሩ ብዓይኒ ፍቕርን ርሕራሄን እናጠመተ ካባኻትኩም ኃጢአት ዘይብሉ መጀመርያ እምኒ ይደርብዮላ ኢልዎም ሽዑ አብ መጻወድያ ከእትውዎ ዝሓሰቡ ንርእሶም አብ መጻወድያ አትዮም። ኩኖ ሕጋዊ ነገር ርእዮ ብዛዕባ ኃጢአት ናይ እታ ሰበይቲ ዘይኮነ አብ ናይ ከሰስታ ኃጢአት እዩ አተኩሩ። አብ ርእሶም ክርእዮ እሞ ጸብጸብ ሕይወቶም ክህቡ ሓተትዎም ሽዑ መልሲ ስኢኖም። ካብ ዝዓበዩ ክሳብ ዝንኣስ ብብሓደ ክሃድሙ ጀሚሮም። እቲ ህዝቢ እውን ፋሕ ኢሉ ከይዱ ኢየሱስን እታ ሰበይትን ጥራሕ ተሪፎም። ሽዑ ኩሉ ጊዜ ከም ዝገብሮ ናይ ድሕነት መልእኽቱ እናርኣዮ ብኣኸበሮትን ብርሕራሄን እናጠመታ ይዛረባ። “ኣነ እውን አይኩንነክን” እናበለ ዳግማይ አይትአብሲ ኢልዋ።

ሎሚ ንኢየሱስ በይንና ምስ ርኡይ ኃጢአትና አብ ቅድሚኡ ደው ንበል። ተአምኖተ ኃጢአትና ገርና እነኹ ምስ ኩሉ ክፍኣተይ አባኻ ረማዕ አብኻ ገማዕ ክንብሎ ንቅረቦ። ብርግጽ ሥጋና ክሓፍር ክኣቢ እዩ ምስ እዚ ኃጢአት ከመይ ኢሊ ክናዘዝ ከመይከ ኢሊ አብ ሰብ ክቐርብ ክፍኣተይ ኩሉ ዝፈልጦ እንድዩ አይንበል አምላኽ “ኃጥአን እየ ዝደሊ” ኢሉና እዩ። ፍርሒ ምጥርጣር ካብ ርእስና አርሒቕና አብ ቅድሚኡ እናተነሳሕና ምሓረኒ ንበሎ።

መመህራን ሕግን ፈሪሳውያንን አብነት ነፍሲ ወከፍና እዮም ንኃጢአትና ከዊልና ኃጢአት ድኽመት ካልኣት ተጠቂምካ አብ ጥቅምኻ ከም ዝውዕል ምግባር ናይ ብዙሓት ናይ እዋና ጸገም እዩ። ሰብ ክፍኣት ካልኣት ክርኢ ቀሊል እዩ ንኸፍኣት ንድኽመቱ ዝርኢ እሞ ዝንሳሕ ግን ውሑድ እዩ። እዋን ጸም ዓይኒ ሕልናና ክንከፍት እሞ ንኃጢአትና ድኽመትና ክንርኢ ዝሕግዝ እዋን እዩ። ኃጢአትና ክንርኢ እንተ ኸኣልና ወላ ናይ ካልኣት ኃጢአት ክንርኢ እንተ ከኣልና አይ ንክንፈርዶምን ኢና እቲ ምንታይ ኃጢአትና ስለ ዝኸብደና።

አብዚ ክንዝንግዖ ዘይብልና እዞም ከሰስቲ ተጋግዮም ክርስቶስ ዝመጸ ከድሕን እምበር ክኹንን አይ ኮነን። ናይ ክርስቶስ መገድን አተሓሳስባን ካብ ናቶም ዝተፈልየ እዩ። ኢየሱስ አብ ክንዲ ዝኹንና ሕይወታ ብሓዲስ ሰሪዓ ከም እተኸይድ ገሩ ሓዲስ ዕድል ሕይወት ቀሪብላ። ሕጽር ብዝበለ “ኪዲ ዳግም አይትአብሲ” ኢልዋ እዚ ማለት ከአ ንሳ ከይዳ ሓዲስ ሕይወት ክትጅምር ንማለት

እዩ። ኦብዚ ጊዜ ጾም ነፍስወከፍና ዓይነት ኃጢአትና ብዘየገድስ ኦብ ክርስቶስ ክንቀርብ እሞ ምሕረት ረኺብና ሓዲስ ሕይወት ክንጅምር ንጽዋዕ ኣሎና።

ኦብዚ ክንሓቶ እንኽእል ኣሎ እቲ ምስኦ ዝገሎ ዝነበረ ሰብኣይክ ኣበሎ? ስለምንታይ ዘየምጽእዎ ወይ እውን ብዛዕብኡ ዘይዛረቡ? ኣብ ቅድሚ ሕጊ ዘዳግም 22:22-24 ክልቲኦም ሰብኣይን ሰበይትን ኣብ ዝሙት ዝተረኽቡ ይቀተሉ እዩ ዝብል። ኦብዚ እንርእዮ መጀመርያ እቲ ክሲ ኣብታ ሰበይቲ ዘይ ኮነስ ኣብ ኢየሱስ ዝዓለመ እዩ ነሩ። ካልኣይ ባህሊ ኣይሁድ ኣብ ከምዚ ዝአመሰለ ብዙሕ ጊዜ እቲ ኃጢአት ኣብ ሰበይቲ የውድቕዎ እዚ ግን ግጉይ ኣተሓሳስባ እዩ። ኣብ ዓድና እውን ከምኡ ዝአመሰለ ኣሎ ንኣብነት ሰብኣይ ብወሰን እንተ ወለደ ኣቕልል ኣቢሎም ይርእይዎ ሰበይቲ እንተ ወለደት ግን ምርጫ የለን ምፍትሓ እዩ። ኣብ ልዕሊ እንድያ ዓንዲራ እናተባህለ ኣብ ፍትሕን ካሕሳን ይጎዩ። ብሓቂ ክርኣ እንከሎ ግን ኩሉ ሕጊ ኣምላኽ ዘፍርስ ብማዕረ እዩ ዝብድል። እቲ ካሕሳ ኃጢአት ብማዕረ ብደቂ ተባዕትዮን ደቂ ኣንስትዮን እዩ ክግበር ዘለዎ።

ኣምላኽ ከምዚ ነዛ ሰበይቲ ዝገበሮ ንኣና እዋን ከም በደልና ዘይኮነ ካልኣይ ዕድል ይህበና እዩ። ክሳብ ክንደናይ ኣብ ኃጢአት ቅሉዓት ኣብ ዝንባሌ ክፍኣት ዘሎና ባህርይ ይፈልጦ እዩ። ኣብ ሕይወትና ኣብ ሕብረተ ሰብን ምስ ተጻረርቲ ኃይልታት እንገብሮ ቃልሲ ይፈልጥ እዩ። ንሱ ካብ ግላውን ዝኾነ ድኽመታትና ከድሕነና እዩ መጺኡ። ምጽኣቱ ክኹንና ኣይኮነን በዚ ምኽንያት ከኣ እዩ “ሕይወት ምእንቲ ክረኽቡ ብምልኣት እውን መታን ክረኽቡ እዩ መጺኡ” (ዮሐ 10: 10) እናበለ ዝገለጸልና።

ኢየሱስ “ኣነ እውን ኣይኩንነክን እዩ” ዝበለን ቃላት ንነፍስወከፍና እውን ኣይ ኩንነካን/ ኣይ ኩንነክን እዩ እናበለ ይዛረበና ኣሎ በዚ ተበራቲዕና ሕይወትና ክንቅይር ንዝሓለፈ ኃጢአትና ኣብ መንበረ ንስሓ ሓጺብና ሓዲስ ሕይወትን ርክብን ክንጅምር ዕድል ይውሃበና ኣሎ። ኣምላኽ ብኃጢአትና ክምሕረና እንከሎ ብምሉእ እዩ ዝምሕር እስከ ክርእዩ/ኪ ኣይብለናን እዩ። ነዘን ቃላት ንኣና ክብለን እንከሎ ነቲ ዝበሎ እየን ዘስምዓ እምበር ንቀለዓለም ኣይ ኮነን። ነዚ ክብለና እንከሎ ዝሓለፈ ኃጢአትና መይቱ እዩ ከም ዝጠፍኣት ሽምዓ ጨረሹ ይጠፍእ ምሳና የለን ተሓዲጉና እዩ። ሽዑ ክርስቶስ ብሓጎስን ደስታን ይመልኣና ደቂ ቤት ኣሕዋቱ ንኸውን። እዚ እዩ ኣብዘን ዝመጽእ ዕለታት ብሞቱን ትንሣኤኡን ዝፍጽመልና።

ናይ ሎሚ ንባባትና እምብኣር ንንስሓ ዘዘኻኽኑ ንኃጢአት ዝመልእ መገዲ ሕይወትና ሓዲግና ሓዲስ ሕይወት ክንጅምር ዝዕድሙ እዮም። ኣብ ሶምን ሕማማት መጠን ዝቐረብናሉ እዚ መጻዋዕታ ህጹጽ ይኸውን። ኣብ ጉዕዞ ጾምና ከይኃጣእና ክንውድኦ ተመባጺዕና ንኸውን እንተ ኾነ ኣብ ዓቢ ኃጢአት ወዲቕና እንተ ኾና ተስፋ ንቐርጽ ንኸውን፣ ዝኣቶናዮ መብጽዓ ጾምና ስዒርና ከም ዝጀመርናዮ ንቐጽሎ የለናን ተስፋና ተጸንቐቁ ይህሉ ይኸውን ኣብዚ እዋን እዩ እምብኣር ከምቲ ነታ ዘማዊት ሰበይቲ ሓዲስ ዕድል ዝሃባ ንኣና እውን ዝህበና። ጉዕዞ ንስሓን ምሕረትን ኣይተወድኣን ኣሎ። ካባና ዝድለ ሓዲስ ውሳኔ ገርና ንሓዲስ ጉዕዞ ጥራሕ ንበገስ እምበር ንሱስ ኩሉ ጊዜ ምስ ኣፍቀረና እዩ።

ፍቕራት ኣሕዋተይ ከምዛ ሰበይቲ ክንደይ ጊዜ ኢና ንሕጊ ኣምላኽ ዘይጠሓስና። ነቲ ኣብ መንበረ ታቦት ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ዝኣቶናዮ ክህነታዊ እሸታ፣ ማሕበራዊ መብጽዓ፣ ኪዳናዊ ማሕላ ኣብ ጎኒ ኣንቢርና ዘንጊዕና ዘሎና። ምናልባት ሰባት ከሲሶም ከምጽኡና ንጽብ እንተ ኣሎና ዘንጊዕና ኣሎና ሎሚ ከሳሲና ሕልናና እዩ ክኸውን ዘለዎ። እምብኣር ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ብዝተፈላለየ መገዲ ዝተቐበልናዮ ሓላፍነት ዘኪርና ኣብ መብጽዓና ክንምለስ እሞ እሙናት ደቂ ኣምላክ

ክንከውን። “አብ ውሑድ ተአሚናካ ኢኻሞ አብ ብዙሕ እሸመካ አሎኹ” ንዝብል ተስፋ ክርስቶስ ሒዝና ንተሓድሶን ንስሓን ደፊርና ንእተዎ።

አብ መወዳእታ መጠን አብ ትንሣኤ ክርስቶስ ክነብዕል አብ እንቀራረበሉ ዘሎና ዝብለና አልኦ “ኪድ/ ኪዲ ዳግም አይትአብስ” ዝብል እዩ። እዞን ቃላት አብ ልብና አትየን አብ ግብሪ ክነውዕለን ይደሊ አሎ። አብቲ ንሱ ዝብለና እንተ ጸናዕና ካብ ኃጢአትና ወጺእና አብ መገዲ ንስሓ እንተ ተጎግዝና ዝበለጸ ሕይወትን ክብርን ከም እንጎናጸፍ ተስፋ ሂቡና አሎ። ኩነታትና ብዘየገድስ ጸጸኒሕና አብ ኢየሱስ ክንመላለስ አሎና። ወዳጂ ባሕሪ ስለ ዘሎና ብቀጻሊ አብኡ ክንምለስ ከምዘሎና ክንሓስብ አሎና፤ ምክንያቱ ንሱ ኩሉ ጊዜ ሓንትስ ከምቲ በታኒ ወዲ አብ ሉቃስ 15 እንንብር ንኹን እንበር ክቕበለና ኩሉ ጊዜ ምስ ተጸበየ እዩ። አብ አቦና ቀሪብና “አብ ቅድሚኻን አብ ቅድሚ ሰማይን ምድርን በዲለ” እናበልና ንተአመን እምበር ክቕበላን ጸገም የብሉን። ጉዕዞ ንስሓ ደፊርና ክንለብሶ የድሊ።

ዝንሳሕ ልቢ ሂቡ ብሰላምን ፍቕርን አብ ብርሃነ ትንሣኤኡ የብጽሓና።

አባ ንጉሠ ፍሥሓ